

⊕ SZÖVEG: TAMÁSKA MÁTÉ

BUDAPEST DUNAPEST

Mikor Pestről jövet a henyó (178-as busz) felkanyarodik az Erzsébet hídra, mindig örömmel állapítom meg: Budapest valóban a Duna Királynője! Még diák voltam, mikor egyszer Prágából hazafelé jövet a menetrend szerinti busz utasai megtapsolták a Petőfi hídra vetülő város sziluettjét. Pedig Prága az Prága, ott is lenne minek tapsolni...

Budapest titka, hogy a „tájszépség és a város súlypontja egybeesik, a szélső lehetőségekig felfokozva egymás esztétikai hatását” – idézhetjük Borsos Béla építész 1955-ben írt sorait. Persze nem ő volt az első és nem is az utolsó, aki észrevette a kétféle érték nagyvárosoknál ritkaságszámba menő együttthatását. A természetben ülő város képe a századforduló évtizedeinek tudatos urbanisztikai beavatkozásaival vált teljessé, amikor az addig különéletet élő Pest és Buda a Dunát választotta közös főutcának.

A nagy-város-kép

Az egyesített nagy-város-képet három, szimbolikus erejű kupolával látták el: a Budavári Palota a királyi hatalom, a Parlament a polgári-nemzeti gondolat, a lipótvárosi plébániatemplom (Szent István-Bazilika) pedig a katolikus egyház lelkeket kormányzó erejét hirdette, illetve mindez együtt a fiatal Magyarország életerejét. Aligha véletlen, hogy az épületek történetét továbbolvasva kibontakoznak előttünk a 20. század nagy ártrendeződései is. A bazilika eleve kissé távol került a folyamtól, kupoláját pedig az évtizedeken át tartó építkezések során egyre feljebb kellett emelni, hogy érvényesüljön monumentalitása a körülötte növekvő bérpaloták között. Az eredeti elgondolás, hogy a templom főtengelye közvetlen vizuális kapcsolatban legyen a Dunával, a Lánchíddal, illetve a királyi palotával, a Grescham-palota felépítésével már az I. világháború előtt elenyészett.

A királyi palota és vele a Szent Korona-tanra hivatkozó modern kori Magyarország tragédiába torkolló története az 1944–45-ös ostrommal ért véget. Bár a szovjethatalom azon elképzelése, hogy a palota helyén egy Kreml-szerű szocreál erődvárost építsenek, nem valósult meg, a kupolát és vele az egész épületet egyszerűsítve állították helyre.

**A VÁROSEGYESÍTÉS
ELSŐ ALKOTÁSA, A LÁNCHÍD,
amely a 19. századi feltörekvő
pesti vállalkozóréteg
és Buda arisztokratacsaládjai
közötti kézfogás is volt egyben**

A harmadik kupola a Parlamenté, amelyet ma is előszeretettel válogatnak be a világ építészeti csodáit felvonultató képes albumokba. Az épület díseit azonban olyan mállékony (sós-kúti) mészkőből faragták, hogy azok szinte az átadás pillanatától fogva felújításra és cserére szorultak. Pessimistább történészek szerint külső állványzat nélkül már-már értelmezhetetlen az ország házának társadalmi üzenete...

Ám még mielőtt belegabalyodnánk a magyar politikai népléktan pókhálójába, térjünk vissza a földrajzhoz! A térképre tekintve látszik, hogy a három kupola kijelölte századfordulós város voltaképpen csak

***Pessimistább történészek szerint
külső állványzat nélkül már-már
értelmezhetetlen az ország házának
társadalmi üzenete...***

kis szelete Budapest Duna-partjának. Körülötte ott van Tétény, Budafok, Kelenföld, Csepel, Soroksár, Ferencváros, Óbuda, Angyalföld, a Római-part, Békásmegyér, Újpest és Káposztásmegyér – mindegyik egy-egy külön világ. Az egész egy csodálatos terepasztra hasonlít, ahol kicsiben felépítették Magyarországot.

FOTÓ: KÁLLÓ PÉTER

**A BAZILIKA KUPOLÁJA AZ ÉPÍTKEZÉS KÖZBEN BEOMLOTT UGYAN,
de végül sikerült azt az egyre növekvő háztetők fölé emelni**

FOTÓ: KALLÓ PÉTER

Expresszvonat a Margit hídon

Előttém egy 1972-es bélyegsorozat, amely páros rajzokon mutatja be az egyesített főváros 100 évének változásait. Természetesen mindegyik képpáron ott a Duna, az elsőn a régi és az új Óbudával, a másodikon a Gellért-heggyel, a harmadikon a Parlamenttel és a Margit híddal. Elsőnapos bélyegzővel 12 forintért megvehettem volna az egész sorozatot. Ám mivel akkor még nem éltem, bő egy évtized múltán súlyos tízeseket kellett lecsengessek a Munkásmozgalmi Múzeum maszekban bélyegkereskedésből élő teremőrének. A sorozatnak köszönhettem, hogy minden iskolai feleletnél én voltam az első, aki tudtam, hogy szép fővárosunk három részből állt össze. A három ráadásul egyszerre mesés, szakrális és nemzeti szám is. Mígnem rá kellett jöjjenek, hogy a derék posta megtévesztett, hiszen a nevezetes törvény 1872-ben négy ősről szólt: „Buda és Pest sz. kir. fővárosok, valamint Ó-Buda mezőváros és a Margit-sziget, ez utóbbiak Pest vármegyéből kikebelezetté, Buda-Pest főváros név alatt egy törvényhatósággá egyesítettnek.”

Pedig lett volna ok a gyanakvásra. A Margit-sziget városszerkezeti nem tartozik se ide, se oda: lebeg a víz felett, a három város között, mindig fiatalosan és elnyúlhatetlenül. Ha másként alakul a történelem, lehetett volna a főváros Manhattan negyede is, de legalábbis az egyik gyártelepe. Sokan ismerik Reitter Ferenc 1865-ös városrendezési tervét, amely a mai Nagykörút helyén hajózható csatornát javasolt. Ha máshonnan nem, a politikai életből. Néhány éve az egyik vicces

Sokan ismerik Reitter Ferenc 1865-ös városrendezési tervét, amely a mai Nagykörút helyén hajózható csatornát javasolt.

FOTÓ: KALLÓ PÉTER

**A MARGIT HÍD
A RÉGI BUDAPESTI HIDAK
LEGSZÉLESEBBIKÉ**
Egyedülállóan gondos műemléki felújítását 2010-ben Wild Lászlónak, Reitter Ferenc-díjas építésznek köszönhetjük

**A LÁNCHÍD ANNYIRA
ALKALMATLAN A MODERN
AUTÓSÉLETHEZ,**
hogy talán van rá esély:
a prágai Károly híd
mintájára a gyalogos-
zónához csatolják

FOTÓ: KALLÓ PÉTER

párt „hajózható Nagykörúttal” kampányolt, olyan ígéreteket mellett, mint az „örök élet, az ingyensör és a teljes adócsökkentés”. Reitter azonban komoly ember volt, és csak a pannon pénztelenségén múlt, hogy terveit végül nem valósították meg.

Így azonban nemcsak a csatorna nem készült el, de a vasúti híd sem, amely a mai Margit híd helyén kötötte volna össze a központi (Nyugati) és a budai Déli pályaudvart. Ha elkészül, a Margit-sziget valószínűleg betagozódott volna Észak-Budapest ipari zónájába. Ma pedig, 100 évvel a nagy gyáralapítások után, a rozsdáövezet kutyákkal őrzött kerítései közt tarthatnánk felfedezőtúrákat. De az is lehet, hogy a romok közt versenyt nyíló bevásárlóközpontok, irodaházak és lakóparkok kortárs-valóságáról írhatnánk ingatlanbefektetői kézikönyveket.

Emellett persze biztosan nem olvashatnánk Krúdy Gyulát, aki tivornyaemberből a sziget lakójaként lett a csöndek krónikása: „Elsősorban aludnia kell megtanulni annak, aki hosszabb ideig akar lakni a szigeten. Barátokat kell szereznie a vén fák között, amelyek majd mesemondásukkal elaltatják”. Nem ülhetnénk kényelmes padokon, nem nézhetnénk, amint fél Európa bringóhintós hangulatban vészeli át a romkocsmás éjszakák közti nappalokat, nem hallgathatnánk a Palatinus hullámfürdő hangosbemondóját, s nem láthatnánk az örök ifjúságért futó budapesti közlépreteket sem, amint okostelefonjukkal a felkarjukon áramlanak a piros gumicsíkon. Talán egyedül a töltés alján, a strand kifolyó melegvizet kis medencékben felfogó hajléktalanok pillepalackos borhangulatára lehetne ráismerni. Meg szemben Óbudára, amire viszont Krúdy nem ismerne rá, aki azt „minden magyar városok nagypapjának” nevezte, nem kevés írói szabadsággal, hiszen, ha már nagyszülő, az egykor itt álló királynői vár miatt a nagymama talán jobban illett volna rá. Bárhogyan is, Krúdy és egész Óbuda tragédiája, hogy az öregekről szóló mesét valóságként kezelő városfejlesztés az 1960-as, 1970-es években eltemette Budapest idős nagyszüleit.

... s nem láthatnánk az örök ifjúságért futó budapesti közlépreteket sem, amint okostelefonjukkal a felkarjukon áramlanak a piros gumicsíkon.

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Az írás az NKA által támogatott, a „Dunai városok településképe – épületszociográfiai sorozat” része

**BÉCS LÁTKÉPE
A LEOPOLDSBERGRŐL
a szabályozott folyammal,
a parkosított Duna-szigettel
és a toronyházakkal (jobbra lent)**

**A SZÁZADFORDULÓN
KIÉPÜLŐ PALOTA,
a Duna Királynője, ahogy
szeretünk rá emlékezni.
A kép azonban csalóka,
mert a mai palota a háború
utáni újjáépítés puritán
(egyesek szerint már-már
szocreál) ízlését tükrözi**

A DUNA FŐVÁROSAI: BÉCS, BUDAPEST

Tavaly kétnyelvű kiállítás mutatta be Bécsben, a Ringturm Galériában a monarchia két fővárosának 19. század végi rohamos átalakulását. Az anyagot idén tavasztól a Várkert Bazárban a magyar közönség is láthatja. A korai városfotográfia egyedülálló válogatása 150 képpárba rendezve ábrázolja a terek és utcák léptékváltását. A képek azt sugallják, hogy Budapest felnőtt a feladathoz, és a kettős Monarchiának egyenrangú központjává tudott válni.

Am a fotográfusok megbízóik óhaját teljesítették, mikor így láttatták velünk a fiatal magyar fővárost. A számok azt mutatják, hogy a birodalmi császárvárossal Budapest sem méretében, sem politikai-gazdasági jelentőségében nem vehette fel a versenyt. Volt azonban egy pont, nevezetesen a Duna, amelyben Budapest elsőbbsége megkérdőjelezhetetlen.

A történeti Bécs ugyanis nem a nagy folyam, hanem a kicsiny Wien folyó mentén feküdt. Csak miután az 1870-es években a Dunát új, nyílegyenes csatornába terelték, nyílt meg annak a lehetősége, hogy a császárvárosban bérpalotákkal övezett Duna-parti korzó épülhessen. A telkeket azonban főként szállítmányozási cégek vásárolták meg. Amikor Leopold Bauer 1911-ben kidolgozta terveit a part menti sáv reprezentatív feljavítására, az ipari jelleget már adottságként kezelte. Toronnyal ellátott, monumentális városkapuja nem más, mint egy hatalmas raktár.

A terveket a háború elsodorta, majd a nácik következtek, ugyancsak papírlapon maradt gigantikus elképzeléseikkel. A méretek túlfeszítése rendszerfüggetlen vágyként mindvégig ott kísértett, míg végül az 1970-es évek ENSZ-városrészében, de még inkább a 2000-es évek Dunau-Cityjének felhőkarcolóiban testet is öltött. Hasonló toronyházazas övezet ötlete Budapesten is felmerült, szintén a Duna mentén, a Csepel-sziget északi csücskében.

FOTÓ: TAMÁSKA MÁTÉ

FOTÓ: TAMÁSKA MÁTÉ

Nem oda Buda, de oda Óbuda

100 év alatt mindenhol nagyot változott a világ, de az 1970-es években kiadott bélyegsorozat egyetlen képpárján sem annyit, mint az óbudai Duna-parton. A szemnek csak a katolikus templom és a zsinagóga ad némi támpontot, a hegyek sziluettjét eltakarják az épülő panelházak. A megvalósult szocializmusban – nem kevés cenzúra hatására – örvideni illett a változásoknak. Perekházy Károly építészettörténész azonban mintha túlzásba vitte volna a dolgot: „*A kivénhedt roskadozó öreg házakat, melyek a halál jegyeit hordozták magukon, eszeveszett iramban bontja a csákány, úgy tűnnek el, mint az első mozdulatnál megfulladó szerelem, de helyükön egyre másra nőnek ki az újfajta csomópontnak is beillő sudár pontházak*”.

A pontházak egyébként nem készültek el. A Flórián téren kellett volna sudárkodniuk, ott, ahol ma szuperszéles autópályák kereszteződésében sávházak határolnak egy roppant kiterjedésű térséget: Óbuda, de talán az egész főváros legideiglenebb parkját. A tájból szinte semmi sem érzékelhető, kitakarja a Faluház fektetett sudárkodása. A Faluház újabb Szőlőház névre hallgat, és miután a szigetelés után zöld kockás festést kapott, állandó helyet tudhat magáénak a III. kerület valamennyi prospektusán. Ennek ellenére nem kevesen vannak, akik szépségében továbbra is kételkednek, sőt nyomasztónak érzik falszerű monotonitását. Számukra írom, hogy lehetett volna rosszabb is! Zalotay Elemér például 3 kilométeres, gigantikus szalagházat képzelt el a Duna mentén. Ehelyett sok kis szalagház, szinte üdítő változatosságban.

A régi Lajos utca keleti házsora helyén felhúzott tízemeletesek például hetikén integetnek át a Margit-sziget fái fölött pesti társaiknak. Vidám társaság, főleg, mióta sárgás-narancsos színt kaptak, az ablakmátrixot pedig gigantikus piktogramok díszítik, biciklivel, sárkányrepülővel, evezőssel. Az ég kékje játszik a síktetők felett. A hegy és a víz nem is látszik, holott: „*Óbuda történetére gondolva sok mindenről lehet vitatkozni, arról, hogy mit jelent a víztől és hegyektől övezett táj harmonikus egysége*.” Kiss Károly műfordító és publicista volt, Perekházy kortársa és druszája is egyben, de mintha kevésbé hitt volna a megújuló város esztétikájában, s akkor igen finoman fogalmaztunk: „*A műemlékoltalomból vagy kegyeletből megmaradásra ítelt épületek olyanok, mint a cikóriakávéba dobott cukor, elviselhetőbbé teszik azt a lélttyöt, amit a modern városépítés Óbudán fölkinált*”.

FOTÓ: TAMÁSKA MÁTÉ

A megvalósult szocializmusban – nem kevés cenzúra hatására – örvideni illett a változásoknak.

**AZ ÁRPÁD HÍD
ÉS KÖRNYÉKE**
a 20. század
második felének
egyik legbrutálisabbra sikeredett
városépítészeti
beavatkozása (jobbra)

ÓBUDA MODERN IDENTITÁSÁHOZ SZOROSAN HOZZÁTARTOZIK AZ EVEZÉS,
hiszen adott ehhez a vízpart. A vízimádó a budapesti szubkultúrák fenegyereke. Átjut gyorsforgalmi utakon, lezárt gyárnegyedeken, kihordott törmelékeken, hogy néhány órán át a vizet nézhesse

FOTÓ: KÁLLÓ PÉTER

**FLÓRIÁN TÉR,
ALULJÁRÓ**
Via Antica néven az Olgyay fivérek a 30-as évek végén dolgozták ki a tervet, amely Óbuda lebontásával és a római emlékek mind teljesebb bemutatásával számolt. Az 1970-es évek végül így oldotta meg a feladatot

**A VÁROSSZÉL KORTÁRS
ROZSDA-BETON ÖVEZETE**

A panel ma még szégyellni való félrelépésnek tűnik, de ahogy a romkocsmák felfuttatták a pesti belvárost, úgy a városszáron sportolók előbb-utóbb kultuszt teremtenek ennek a fajta elhagyatottságnak is

FOTÓ: KALLÓ PÉTER

Szivárványos remények

Óbuda olyan, mintha a Duna Királynője ide hajigálta volna ki haszontalan ruháit, vagy még inkább, mintha itt élte volna ki kísérletező szeszélyeit. Messze nemcsak a panelházakról van szó. Az Árpád híd és lehajtója az antihumánus urbanisztika kolosszális emlékműve. A hegyekre telekről telekre felkapaszkodó belterületek feléméztik az erdőket. Az átáramló autótömeg elviselhetetlenné teszi a levegőt.

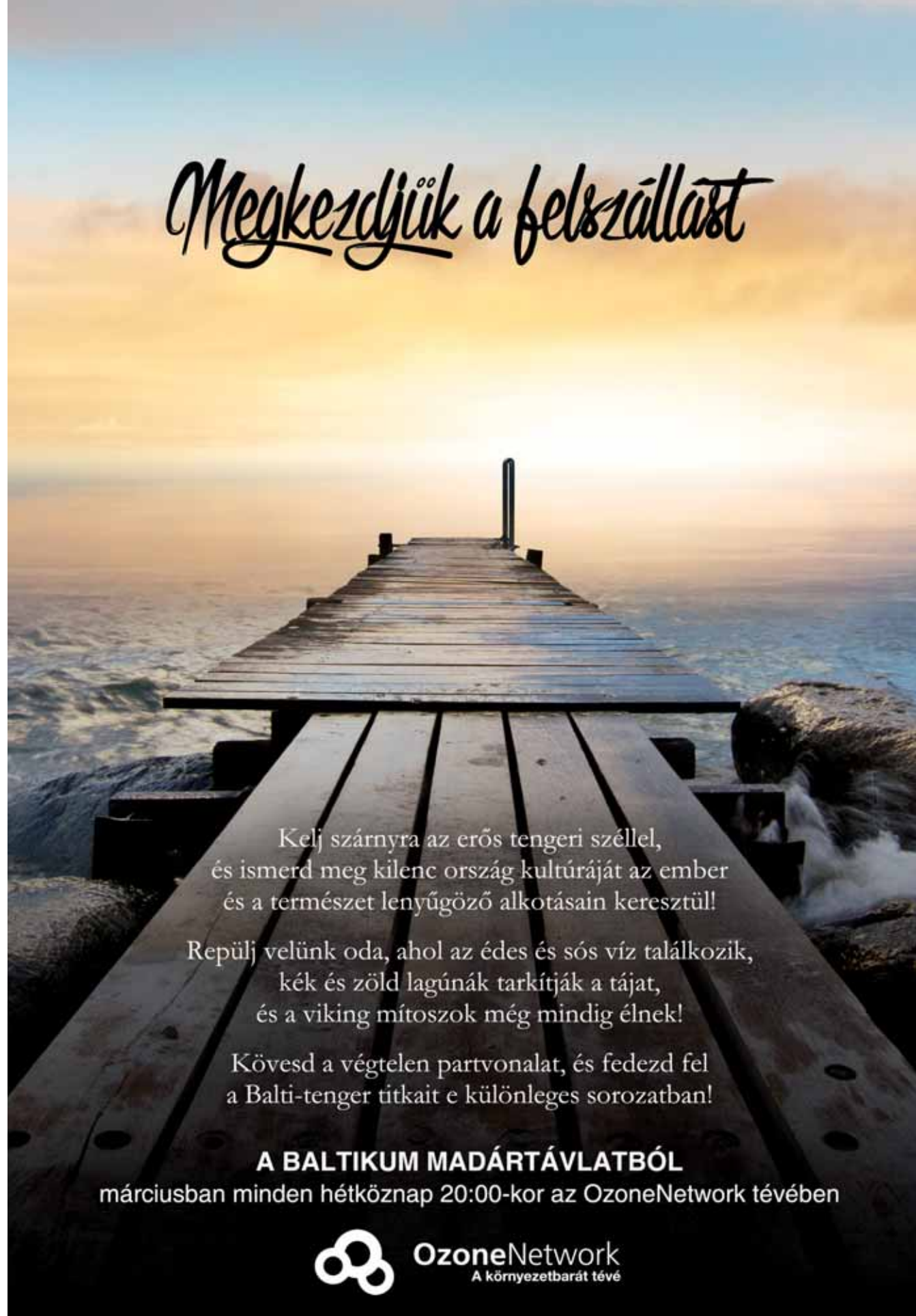
Szerencsére a városnak része a Duna is, amelynek zöldellő szigetei, félszigetei és parti sávjai még megvannak. Néhány kisebb híddal össze is lehetne kötni őket.

A Duna menti zöld folyosó terve jó ideje ott szerepel a fejlesztési elképzelésekben is, a legutóbbi változatban szó szerint a következőképpen: „A dunai mellékágakat átszelő kisebb gyalogos-kerékpáros hidak építésével a Duna menti zóna rekreációs hálózata jelentősen kiterjeszthető.”

Egy hidat már én is láttam itt, hatalmas volt és színes, nagy eső esett, nyár volt és sütött a Nap.

Óbuda olyan, mintha a Duna királynője ide hajigálta volna ki haszontalan ruháit, vagy még inkább, mintha itt élte volna ki kísérletező szeszélyeit.

Megkezdjük a felszállást

Kelj szárnyra az erős tengeri széllel,
és ismerd meg kilenc ország kultúráját az ember
és a természet lenyűgöző alkotásain keresztül!

Repülj velünk oda, ahol az édes és sós víz találkozik,
kék és zöld lagúnák tarkítják a tájat,
és a viking mítoszok még mindig élnek!

Kövesd a végtelen partvonalat, és fedezd fel
a Balti-tenger titkait e különleges sorozatban!

A BALTIKUM MADÁRTÁVLATBÓL

márciusban minden hétköznap 20:00-kor az OzoneNetwork tévében

OzoneNetwork
A környezetbarát tévé

Váltottunk!

A megújult Gazdasági Rádió mostantól Trend Fm néven hallható a 94.2 frekvencián.

TREND FM
GAZDASÁGI RÁDIÓ CSOPORT

94.2
www.trendfm.hu

TREND FM
GAZDASÁGI RÁDIÓ CSOPORT

Gazdaság és Kultúra

TELEKI SÁMUEL FELFEDEZŐ KLUB

UTAZÁSOK A GÖRGÉNYI-HAVASOKTÓL AZ ALTÁJIG ÉS ALASZKAIG

www.telckiutak.hu

norberr@telckiselfedezok.hu

Tengerhez, magyar! Adriai utazás a néhai Pólától – Lissa szigetéig

A magyar tengerhajózás és a Császári és Királyi Haditengerészet emlékei nyomán

2016. szeptember 24.–október 2.

Létszám: 46 fő + 1 fő szakvezető + 1 fő tudományos vendég

Utazás: 50 személyes autóbusszal

Szállás: 3*** és 4**** szállodák 2 ágyas szobáiban

Ellátás: reggeli és vacsora

Tudományos vendég: Dr. Kubassek János,
a Magyar Földrajzi Múzeum igazgatója

Részvételi díj: 1 főre reggelivel és vacsorával	204 700 Ft + belépők + fakultatív
1 éves Magyar Földrajzi Társaság-tagság (A Földgömb-előfizetés)	A részvételi díjban
Baleset-, betegség- és poggyászbiztosítás	Köthető
Belépők	A részvételi díjban

A magadett részvételi díj 300,- Ft/EURO ártályonig érvényes
1 ágyas felár: 129 EUR

Jelentkezés, információ: Gögös Norbert / Telefon: +36 30 250 2765
Licenc: U-001681/2015 Reg. no.: 01-09-271704

Fontosabb állomások és témakörök.

Póla (Pula) emlékei – A Császári és Királyi Haditengerészet története – Cherso (Cres) szigete – Ossero (Osor) – Lussin (Losinj) szigete – Lussin piccolo (Mali Losinj) – Suncana uvala (Napfény partja) – Cikati-öböl – Lussin grande (Veli Losinj) – Veglia (Krk) szigete – Fiume (Rijeka), Magyarország hajdani tengeri ablaka – Igaz mesék a középkori Magyar Királyság és a dalmát városállamok (Zára – Zadar, Tengerfehérvár – Biograd na Moru, Sebenico – Sibenik, Trau – Trogir, Spalato – Split) kapcsolatáról – Trau (Trogir) – Lissa (Vis) szigete – „Little Malta” és Vis angol történelmének története

Fakultatív, 7-8 óra hosszúságú halászhajó-kirándulás, aktív halászáttal. Fakultatív, 3-4 óra hosszúságú delfinmegfigyelő hajózás, 10 fős motoros csónakon, a Blue World szakembereinek vezetésével.

A részvételi díj az 1 éves Magyar Földrajzi Társaság-tagdíjat és az 1 éves A Földgömb magazin-előfizetés díját is tartalmazza – attól el nem választható. A Földgömb magazin-előfizetés átruházható.

SZERZŐINK

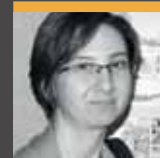
Baranovszky Ádám (1981) a BME-n szerzett építőmérnöki diplomát. Irányító tervezőként hidak és műtárgyak tervezésével foglalkozik. Szabadidejét legszívesebben fotózással tölti. Leginkább tájképeket készít, de újabban az URBEX témakör is felkeltette érdeklődését. Emellett még az utazás, túrázás, falmászás és papírmakettek készítése áll közel hozzá

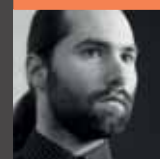
Czabán Dávid (1979) az ELTE-n végzett biológus, hódszakértő, jelenleg a Kaposvári Egyetem Vadbiológiai és Etológiai Tanszékének munkatársa

Cserkés Tamás (1977) zoológus, az ELTE tudományos munkatársa, a Bükk Emlőstani Kutatócsoport alapító tagja és jelenleg is egyik vezetője; emlőssálatok, elsősorban rágcslók rendszertani és megőrzési problémáival, de a vadellutések kutatásával is foglalkozik

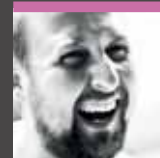
Dági Marianna (1973) régész, aranyműves, a Szépművészeti Múzeum Antik Gyűjteményének kutatója, a Múzeum tudományos titkára. Mintegy 20 éve foglalkozik az ókori görög ékszerművészet kutatásával

Francics László (1984) építész-mérnök, fotográfus, egyetemi oktató, a Magyar Csillagászati Egyesület tagja. Csillagászati képzőintéssel 2003 óta foglalkozik, szakterülete az asztrofizikai érdekességek esztétikus bemutatása. A hazai asztrofotós-mozgalom egyik fő szervezője

Jakab Gusztáv (1975) biológus, a Szent István Egyetem GAEK egyetemi docense. Szakterülete a Kárpát-medence virágos növényeinek rendszertana, valamint a negyedidőszaki klíma- és vegetációfejlődés. Kutatásai mellett különösen fontosnak tartja az eltűnt természeti értékek fényképes dokumentálását

Kálló Péter (1978) a Metropolisz fotóriportere, számos rangos díj nyertese. Fotóblogja (kalloper.hu) 2012-ben Goldenblog Awardot (a Legjobb fotóblog – 1. hely) kapott, majd a Photoblog Awards 2012 keretében – bekerült a világ legjobb 20 fotóblogja közé

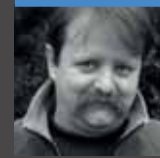
Ladányi Tamás (1972) asztrofotós, tanár, a „The World At Night” nemzetközi elit fotográfusszervezet tagja. Munkájában a csillagászat és a földrajz kapcsolatának megjelenítésére fókuszál, művészeti aspektusból és tudományos ismeretterjesztés céljából

Dági Mariann (1973) régész, aranyműves, a Szépművészeti Múzeum Antik Gyűjteményének kutatója, a Múzeum tudományos titkára. Mintegy 20 éve foglalkozik az ókori görög ékszerművészet kutatásával

Nánay Mihály (1986) földrajz-történelem szakos gimnáziumi tanár, történész-doktorandusz az ELTE BTK-n

Sramkó Gábor (1981) botanikus, molekuláris filogenetikai kutató. Szakterülete a DNS-alapú evolúciós rekonstrukció, a Kárpát-medence DNS-be írt flóra- és faunatörténete, molekuláris taxonómia. Elsősorban sztyeppei élőlényekkel és teresztrisz orchideákkal foglalkozik

Szávost-Vass Dániel (1980) geográfus-hidrológus, a Dunai Szigetek blog írója és szerkesztője

Tamáska Máté (1976) szociológus, szociográfus. Érdeklődésének középpontjában a társadalom és az épített környezet kölcsönhatása áll. Eddig öt önálló tudományos kötete jelent meg, többek között Torockó műemlékvédelméről, a vidéki tér emlékezetéről, vagy az 1945 utáni új községek építészetéről. Aktuális munkáiban a Duna településképi helyzetét vizsgálja a Bécs és Budapest közötti szakaszon

Telbisz Tamás (1973) geográfus, az ELTE Természetföldrajzi Tanszékének docense. Kedvenc kutatási területei a karsztvidékek, de a különleges magashegységi területek, vulkánok és a kultúrtájak is vonzzák

BALÁZS ISTVÁN (BALU):

MINDEN(T) A KERECSENŐRŐL

FOTÓ: BALÁZS ISTVÁN (BALU)

Még csak egy évtizede foglalkozom e gyönyörű és nemes madárral, de minél több időt fordítok védelmükre és tanulmányozásukra, annál kevésbé érzem úgy, hogy már ismerném őket, hiszen viselkedésükben az egyedek és párok szintjén is nagy különbségek lehetnek. Ez az eurázsiai elterjedésű ragadozó madár a mi mondavilágunktól kezdve az arab országok igen erős solymásztradícióján keresztül számos nép kultúrájában van jelen. Ennek egyik közvetett hatása, hogy gyakran a kerecsenek kerülnek elő, ha szárnyas ragadozókról és azok védelméről esik szó

POLGÁS ANDRÁS:

A KÜLÖNBÖZŐSÉG EGYSÉGE – INDONÉZIA

A különböző hitű és etnikumok százait alkotó, majd 350 helyi nyelvet és nyelvjárást beszélő csoportok az élet minden területén kifejlesztették sajátos szokásaikat és hagyományait, ami Indonéziát multikulturális társadalommá emelte. Ezt bhin-neka tunggal ikának hívják, ami a különbözőség egységként fordítható

FOTÓ: POLGÁS ANDRÁS

ERDÉLYI PÉTER:

FESTETICS RUDOLF – EGY MERÉSZ EMBER MERÉSZ UTAZÁSAI

FOTÓ: ERDÉLYI PÉTER

Festetics először új hazájában, az Egyesült Államokban nősült, másodszor Franciaországban. Mindkét szer amerikai milliomos lányát vette el, és mindkét asszonyának hozományát arra használta fel, hogy tengerjáró jachtot építsen. Első, több évig tartó, sajátos nászútján beutazta feleségével a mesés, déltengeri szigeteket. Regényes úti élményeit a lebilincselő *Embervöök között* című visszaemlékezésében írta le. Gátlástalan kalandor, műkedvelő, netán tudós, esetleg a magával ragadó útikönyve miatt kitűnő tollú író? A vélemények megoszlanak, de az biztos, hogy a Magyar Néprajzi Múzeum rendkívüli Óceánia-gyűjteményt köszönhet neki

ALAPÍTVÁ: 1872

1112 Budapest, Budaörsi út 45.
Telefon: (1) 231-4040.
Fax: (1) 231-4045
Honlap: www.foldrajzitasasag.hu
E-mail: info@foldrajzitasasag.hu

Elnök: Dr. Gábris Gyula
Alelnökök: Dr. Kovács Zoltán
Dr. Michalkó Gábor
Főtítká: Dr. Mari László
Ügyvivő: Heiling Zsolt
Titká: Eröss Ágnes

Szaksztyályok:
Biztonságföldrajzi és Geopolitikai Szaksztyály, Expedíciós Szaksztyály, Társadalom- és Gazdaságföldrajzi Szaksztyály, Hegymászó Szaksztyály, Oktatás-módszertani Szaksztyály, Egészségföldrajzi Szaksztyály, Természetföldrajzi Szaksztyály, Térképészeti Szaksztyály, Turizmusföldrajzi Szaksztyály, Földrajztanári Szaksztyály

Területi osztályok:
Bakony-Balaton-vidéki Osztály (Veszprém)
Borsodi Osztály (Miskolc)
Debreceni Osztály
Dél-dunántúli Osztály (Pécs)
Duna-völgyi Osztály (Szekszárd)
Eger-Bükk-vidéki Osztály
Gyöngyös-Mátra-vidéki Osztály
Kisalföldi Osztály (Győr)
Kiskunsági Osztály (Kecskemét)
Közép-dunántúli Osztály (Székesfehérvár)
Körös-vidéki Osztály (Békéscsaba)
Nyírségi Osztály (Nyíregyháza)
Nyugat-magyarországi Osztály (Szombathely)
Szegedi Osztály
Székelyföldi Osztály (Csíkszereda)
Tolna megyei Osztály (Dombóvár)
Zalai Osztály (Nagykanizsa)

Könyvtár és gyűjteményei:
1112 Budapest, Budaörsi út 45.
Tel.: (06-1) 309-2600/1443
(2015. november 15-től határozatlan ideig zárva tart.)

Az éggömböt tartó Atlasz a Magyar Földrajzi Társaság védjegyként bejegyzett jelképe

Lapalapító (1929):
Dr. Milleker Rezső

Az új sorozat újraindítói (1999):
Dr. Nemerkenyi Antal és Farkas Péter

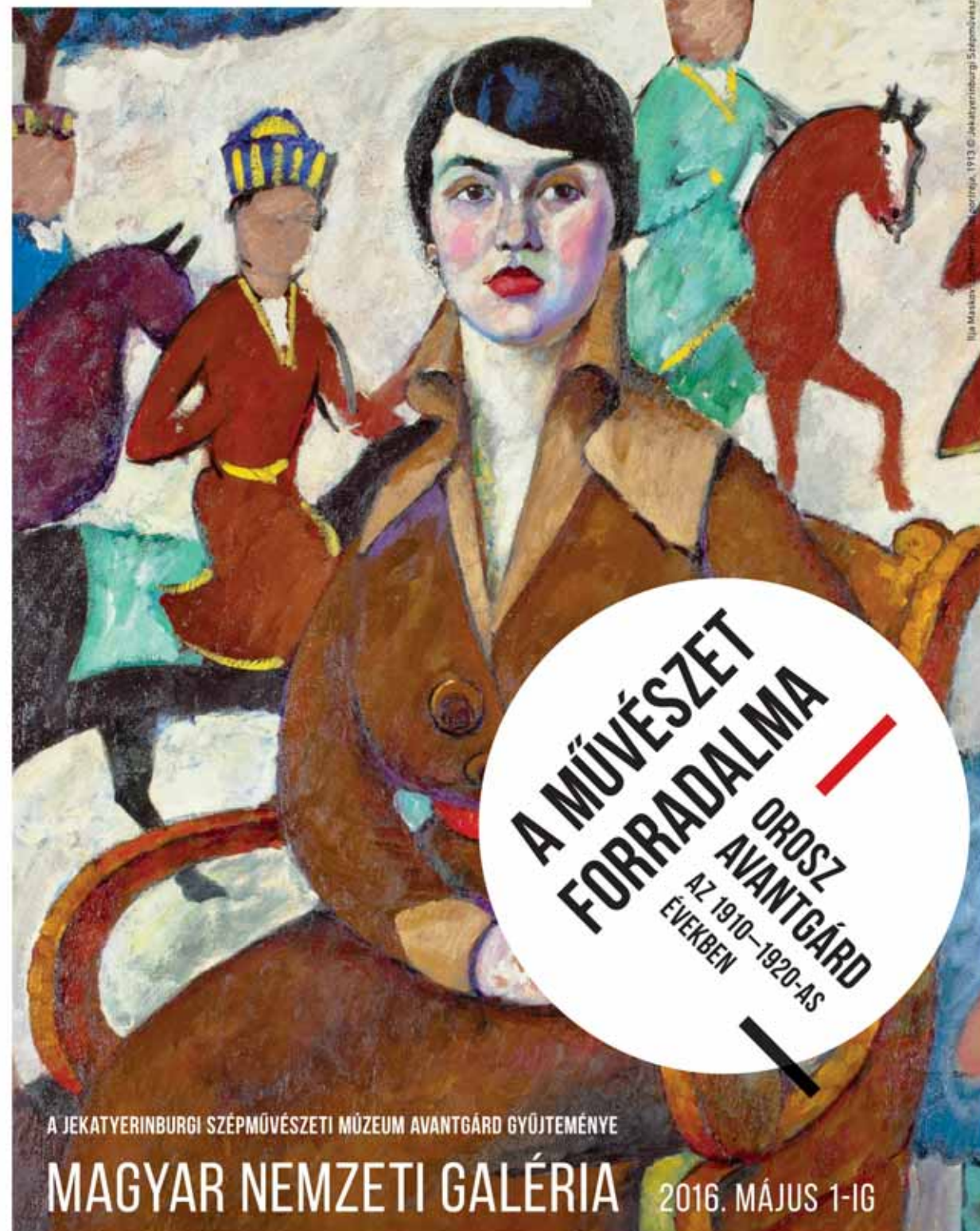
1929–1933, felelős szerkesztő:
Dr. Milleker Rezső

1934–1944, szerkesztők:
Dr. Baktay Ervin és Dr. Kéz Andor

1999–2005, főszerkesztő: Dr. Nemerkenyi Antal

2005–2006, főszerkesztő: Dr. Vojnits András

2006-tól főszerkesztő: Dr. Nagy Balázs

A JEKATYERINBURGI SZÉPMŰVÉSZETI MŰZEU AVANTGÁRD GYŰJTEMÉNYE

MAGYAR NEMZETI GALÉRIA 2016. MÁJUS 1-IG

ESZTÉTMŰVÉDŐ PARTNER:

MEDIATÁRSZÁGOK:

fidelio

múlt-kor

©TÖLDGÖMB

FUZINE

artmagazin

ELJÁRÁS

NetiVálasz

PESTI 4+1

inforádió

Magyar Nemzeti Galéria

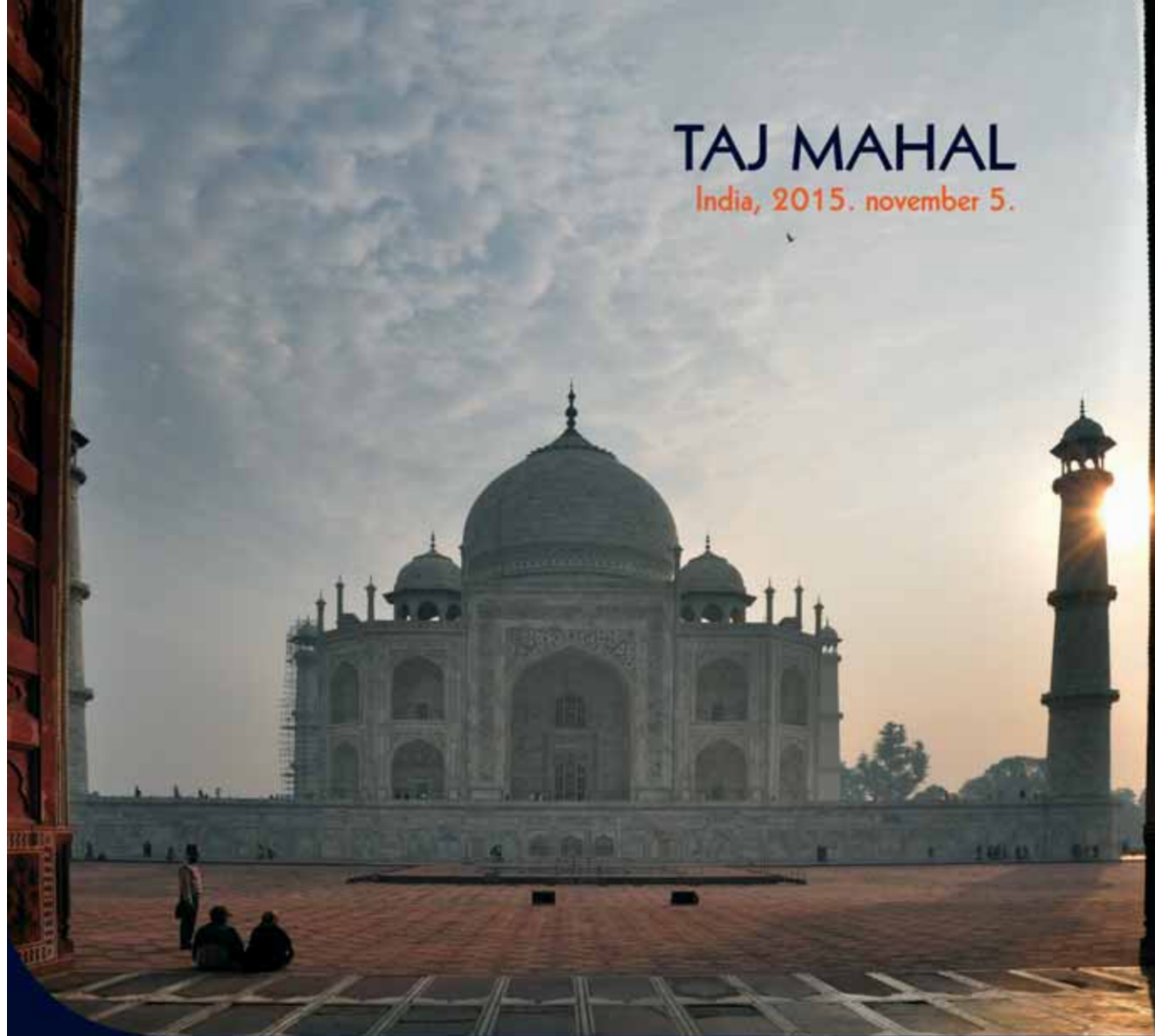
IME

JOBY

Magyar Nemzeti Galéria

TAJ MAHAL

India, 2015. november 5.

www.eupolisz.hu

HA UNOD AZ IPARI TURIZMUST!

TERMÉSZETJÁRÓ UTAZÁSOK, OUTDOOR TÚRÁK,
TREKKINGEK, KÖRUTAK AZ EGÉSZ VILÁGON.

Eupolisz Utazási Iroda

8200 Veszprém, Szeglethy u. 1. | +36/88/871728

Hatósági engedélyszám: U-000463